

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Zmysłowska-Sołowiej

Protokolant: Magdalena Buczyńska

Przy udziale Prokuratora: Anny Krysińskiej

po rozpoznaniu dnia 13.01.2016r, 19.02.2016r, 21.03.2016r, 10.05.2016r, 20.06.2016r, 07.09.2016r, 12.10.2016r, 09.11.2016r, 23.01.2017r, 14.03.2017r, 08.05.2017r, 14.06.2017r, 29.01.2018r, 23.02.2018 r, i 05.03. 2018 roku na rozprawie w Legionowie

sprawy :

I. K. K. (1) s. J. i T. zd. S. urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 4 października 2014 roku w L. woj. (...) stosował przemoc w postaci szarpania i odpychania nadkom. G. K. (1) , sierż. D. B. (1) oraz mł. asp. J. L. uniemożliwiając w ten sposób nałożenie kajdanek a nadto wypowiadał groźby karalne pozbawienia życia i zdrowia wobec funkcjonariuszy policji sierż. D. B. (1) oraz st. post. K. K. (2) w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej zatrzymania osoby tj. o czyn z art. 224§2k.k.
2. W dniu 4 października 2014 roku w L. woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi funkcjonariuszy Policji nadkom. G. K. (2), sierż. D. B. (1), oraz mł. asp. J. L. st. post. K. K. (2) i asp. P. B. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych tj. o czyn z art. 226§1k.k.
3. W dniu 4 października 2014 roku w L. woj. (...) w wyniku zadawania kopnięć w nogi naruszył nietykalność cielesna funkcjonariuszy Policji sierż. D. B. (2) podczas lub w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych tj. o czyn z art. 222§1k.k.
4. W dniu 4 października 2014 roku w L. woj. (...) w wyniku zadawania kopnięć w nogi naruszył nietykalność cielesna funkcjonariuszy Policji st. post. K. K. (2) podczas lub w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych tj. o czyn z art. 222§1k.k.

II. P. S. (1) s. D. i D. zd. S. urodzonego (...) w W.

Oskarżonego o to, że;

5. W dniu 4 października 2014 roku w L. woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi funkcjonariusza Policji sierż. sztab. Ł. Z. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych tj. o czyn z art. 226§1k.k.
6. W dniu 4 października 2014 roku w L. woj. (...) stosował przemoc fizyczną w postaci uderzenia pięścią w twarz sierż. sztab. Ł. Z. w celu zmuszenia w/wym. funkcjonariusza Policji do zaniechania prawnej czynności służbowej tj. zatrzymania osoby tj. o czyn z art. 224§2k.k.

orzeka :

I. Oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego tego że, że w dniu 4 października 2014 roku w L. woj. (...) stosował przemoc w postaci szarpania i odpychania nadkom. G. K. (1), sierż. D. B. (2) oraz mł. asp. J. L. uniemożliwiając w ten sposób nałożenie kajdanek a nadto wypowiadał groźby karalne pozbawienia życia i zdrowia wobec funkcjonariuszy policji sierż. D. B. (2) oraz st. post. K. K. (2) w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej zatrzymania osoby tj. o czyn z art. 224§2k.k. i za to na podstawie art.224§2k.k. w zw. z art. 37a k.k. skazuje go i wymierza mu karę 6(sześciu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20(dwudziestu) godzin miesięcznie;

II. Oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 4 października 2014 roku w L. woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi funkcjonariuszy Policji nadkom. G. K. (2), sierż. D. B. (2), oraz mł. asp. J. L. st. post. K. K. (2) i asp. P. B. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych tj. o czyn z art. 226§1k.k.i za to na podstawie art.226§1k.k. skazuje go i wymierza mu karę 3(trzech) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20(dwudziestu) godzin miesięcznie;

III. Oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego zarzucanego mu w pkt. 3 a/o czynu i za to na podstawie art.222§1k.k. skazuje go i wymierza mu karę 6(sześciu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20(dwudziestu) godzin miesięcznie;

IV. Oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego zarzucanego mu w pkt. 4 a/o czynu i za to na podstawie art.222§1k.k. skazuje go i wymierza mu karę 6(sześciu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20(dwudziestu) godzin miesięcznie;

V. Na podstawie art. 85§1 i 2 k.k. i 86§1 i 3 k.k. wymierzone wobec oskarżonego **K. K. (1)** kary ograniczenia wolności łączy i orzeka karę łączną 1(jednego) roku i 3(trzech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20(dwudziestu) godzin miesięcznie ;

VI. Oskarżonego **P. S. (1)** uznaje za winnego zarzucanego mu w pkt. 5 a/o czynu i za to na podstawie art. 226§1k.k. skazuje go i wymierza mu karę 3(trzech) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20(dwudziestu) godzin miesięcznie;

VII. Oskarżonego **P. S. (1)** uznaje za winnego zarzucanego mu w pkt. 6 a/o czynu i za to na podstawie art. 224§2k.k. w zw. z art. 37a k.k. skazuje go i wymierza mu karę 6(sześciu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20(dwudziestu) godzin miesięcznie;

VIII. Na podstawie art. 85§1 i 2 k.k. i 86§1 i 3 k.k. wymierzone wobec oskarżonego **P. S. (1)** kary ograniczenia wolności łączy i orzeka karę łączną 8(ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20(dwudziestu) godzin miesięcznie;

IX. Na podstawie art. 624§1k.p.k. zwalnia obu oskarżonych z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

X. Na podstawie art. 618§1 p.11 kpk w zw. z art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze i §14 ust.2 pkt.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) wynagrodzenie w kwocie 1680(tysiąc sześćset osiemdziesiąt) złotych powiększonych o należną stawkę podatku VAT pełnienie obowiązków obrońcy oskarżonego z urzędu i kwotę tę wypłacić z sum Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 285/16

Uzasadnienie wyroku z dnia 5 marca 2018 r.

Sąd, na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 października 2014 r., około godziny 3:30 oskarżony K. K. (1) stojąc na chodniku przed lokalem (...) znajdującym się przy ul. (...) w L. spożywał alkohol w postaci piwa. Pełniący w tym czasie służbę patrolową z polecenia dyżurnego KPP L. funkcjonariusze: sierż. D. B. (2) oraz st. post. K. K. (2) podjęli interwencję w stosunku do oskarżonego prosząc go o odłożenie butelki piwa, którą miał w ręku, oraz okazanie dokumentu tożsamości, celem wylegitymowania go. Oskarżony zareagował na wydawane mu przez funkcjonariuszy policji polecenia agresywnie i zaczął wyzywać policjantów słowami powszechnie uznanymi za wulgarne m.in. zwracając się do sierż. D. B. (2) słowami „spierdalaj dryblasie”. W związku z agresywnym zachowaniem oskarżonego na miejscu zdarzenia w celu udzielenia asysty przy zatrzymaniu pojawili się również Naczelnik Wydziału Prewencji KPP L. nadkom. G. K. (3) oraz asp. J. L.. Oskarżony K. K. (1) nie reagował na polecenia funkcjonariuszy aby pokazał ręce oskarżony nie chciał wyjąć ich z kieszeni, zaciskał pięści, szarpał się i odpychał nadkom. G. K. (3), sierż. D. B. (2) oraz asp. J. L. w sposób uniemożliwiający nałożenie mu kajdanek. W związku z odmową podania danych osobowych, agresywnym zachowaniem a także znieważenia oraz kierowaniem gróźb karalnych pozbawienia życia przez oskarżonego w stosunku do funkcjonariuszy, oskarżony został zatrzymany i umieszczony w radiowozie celem doprowadzenia go do KPP w L.. Oskarżony w radiowozie nadal zachowywał się agresywnie, znieważał funkcjonariuszy również w trakcie jazdy na komendę. Po przybyciu do KPP L. oskarżony odmówił poddaniu się badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony został doprowadzony do pomieszczenia profosa KPP L. w celu sporządzenia kwitów depozytowych. Tam po zdjęciu kajdanek, oskarżony znów stał się agresywny naruszając nietykalność cielesną funkcjonariuszy sierż. D. B. (1) oraz st. post. K. K. (2) kopiąc ich po nogach. K. K. (1) kopnął w stojący kosz na śmieci czym spowodował jego zniszczenie. Agresywnego oskarżonego obezwładnił sierż. D. B. (2) oraz pełniący dyżur profosa asp. sztab. P. B. po czym obaj funkcjonariusze doprowadzili go do pomieszczenia dla osób zatrzymanych KPP L.. W pomieszczeniu przebywał też wcześniej zatrzymany M. G.. Oskarżony nadal był agresywny, uderzał głową o ściany pomieszczenia, zasłaniał kamerę monitorującą pomieszczenie podartym protokołem zatrzymania oraz podartymi fragmentami pościeli z łóżka, kopał w metalowe drzwi w wyniku czego powstały liczne wgniecenia. W związku z możliwością samookaleczenia, oskarżonemu założono kaftan bezpieczeństwa, a na miejsce zdarzenia wezwano pogotowie ratunkowe. Na kamerze z obrazem monitoringu pomieszczenia (...) asp. sztab. P. B. zauważył, że przybywający z oskarżonym w pokoju nr (...) wcześniej zatrzymany M. G., próbuje bezskutecznie pomóc oskarżonemu w zdjęciu kaftana bezpieczeństwa. W związku z tym, podjęto decyzję o przeniesieniu zatrzymanego M. G. do pokoju nr (...). Około godziny 5:45 przybył lekarz Zespołu (...) po zbadaniu oskarżonego nie stwierdził przeciwwskazań do dalszego przebywania K. K. (1) w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych wobec czego oskarżony pozostał w nim nadal zachowując się agresywnie, kopiąc i uderzając rękami i nogami w drzwi pomieszczenia.

W tym samym czasie kiedy doszło do zatrzymania oskarżonego K. K. (1) przed pub (...), z lokalu wyszła grupa ok. 10-15 osób wśród których byli znajomi oskarżonego K. K. (1), którzy zaczęli krzyczeć w stronę funkcjonariuszy aby nie zatrzymywali oskarżonego. N.. G. K. (3) wezwał na miejsce dodatkową załogę ruchu drogowego w celu zapewnienia asysty. Na miejsce przybyli funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego KPP L. w składzie asp. W. O. oraz sierż. szt. Ł. Z.. Na miejscu zastali oni aspiranta J. L. oraz nadkomisarza G. K. (3) oraz grupę ok. 10-15 osób będących świadkami zatrzymania K. K. (1). W trakcie interwencji asp. W. O. widząc stojącego P. S. (1) nakazał mu odejść z miejsca zdarzenia. Następnie sierż. szt. Ł. Z. widząc oskarżonego P. S. (1), który nadal stał na ulicy (...) i używając wulgarnych słów mówił do niego, udał się w jego stronę prosząc go, aby oskarżony podszedł do radiowozu celem wylegitymowania. W pewnym momencie oskarżony P. S. (1) uderzył pięścią w twarz sierż. szt. Ł. Z. i wówczas pokrzywdzony Ł. Z. próbował obezwładnić oskarżonego, który szarpał się z nim. Podczas próby założenia oskarżonemu kajdanek na ręce z tyłu P. S. (1) zachwiał się i wraz z trzymającym go funkcjonariuszem Ł. Z. upadli razem na jezdnię, w wyniku czego oskarżony P. S. (1) uderzył głową o asfalt. Na skutek upadku oskarżony P. S. (1) doznał obrażeń w postaci otarcia naskórka twarzy oraz zasinięcia lewego łuku brwiowego. Po obezwładnieniu i skuciu oskarżonego przewieziono go do KPP L. celem ustalenia danych osobowych. Przebadano oskarżonego P. A., stwierdzono u niego stężenie alkoholu w pierwszym badaniu 0,81 mg/l, oraz w drugim badaniu 0,80 mg/l w wydychanym powietrzu. Następnie P. S. (1) przewieziono do lekarza celem przebadania. Po wykonaniu badań oskarżony został z powrotem przewieziony do KPP L., gdzie osadzono go (...) L..

Oskarżony K. K. (1) ma 35 lat, jest kawalerem, zdobył wykształcenie zawodowe, z zawodu handlowiec, bezrobotny, nie posiada majątku, był karany trzykrotnie za przestępstwa z art. 278§1kk, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.

Oskarżony P. S. (1) ma 27 lata, jest kawalerem, zdobył wykształcenie średnie-ogólnokształcące, nie ma wyuczonego zawodu, utrzymuje się z pracy na stanowisku grafika w firmie (...) sp. z o.o. w L. przy ul. (...) i osiąga dochód w kwocie 2000 złotych, nie posiada majątku, nie był karany, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- Wyjaśnień oskarżonych K. K. (1) (k.58-59, 238-239), P. S. (1) (k. 62-63, 314-316, 413-414, 415).

- Zeznań świadków: M. G. (k. 24-25, 559-560), D. B. (2) (k. 30-32, 48-49, 423-424), P. B. (k. 34-35, 414-415), Ł. Z. (k. 37, 498-499), K. K. (2) (k. 39-40, 44-45, 437-438), J. L. (k. 50, 544-545), G. K. (3) (k. 53-54, 520-521), W. O. (k. 212, 496-498), , M. K. (281-282, 453-454), A. Ś. (k. 585-587), M. B. (k. 476-477), W. P. (k.477), D. Ż. (k.477), P. K. (k.489, 496) R. S. (k.560).

Zeznania świadka P. P., A. D. Sąd pominął jako nic nie wnoszące do sprawy.

k.1 notatki urzędowej sierż. D. B. (2)

k.2 zaświadczenie lekarskie

k.3 notatki urzędowej

k.4 protokołu zatrzymania K. K. (1)

k.6 protokołu zatrzymania P. S. (1)

k.8 protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego

k.19 danych osobo-poznawczych K. K. (1)

k.22-23 notatki urzędowej sporządzonej przez P. B.

k.26-29 protokołu oględzin Pomieszczenia (...) L.

k.64 danych osobo-poznawczych P. S. (1)

k.79, 137 obdukcja

k.80-81, 117, 138 dokumentacja fotograficzna

k.94 protokołu oględzin rzeczy

k.93, 101 nagranie z monitoringu

k.98-99 protokół zatrzymania rzeczy

k.102 protokołu oględzin rzeczy

k.104 protokół szkody

k.105-106 kosztorys

k.108 karty karnej P. S. (1)

k.110-111 karty karnej K. K. (1)

k. 140 zaświadczenie lekarskie

k.209-210 historia choroby

k.211 nagrania

k.213-215 protokołu oględzin zapisu nagrania na płycie obejmującego monitoring (...) L.

k.251-268 kopii notatników służbowych

k.277-278 protokołu oględzin płyty DVD przedłożonej przez adw. F. D.

k.329-340 postanowienie o umorzeniu śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy KPP w L. wobec zatrzymanego P. S. (1)

k.380-384 - karty karne

k.473-474 - opinii biegłego w sprawie obrażeń ciała P. S. (1)

k.617-625 postanowienie o umorzeniu postępowania wobec oskarżonego Ł. Z.

k.626 dokumentacja fotograficzna

k. akta sprawy IV Ko 1515/17 – przesłuchanie w drodze odezwy A. D.

Oskarżony K. K. (1) w trakcie postępowania przygotowawczego początkowo przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Przy kolejnym przesłuchaniu oznajmił jednak, że nie przyznaje się do znieważenia, stosowania przemocy i groźby bezprawnej oraz naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariuszy. Odmówił również składania dalszych wyjaśnień, podtrzymując te złożone przez niego przy pierwszym przesłuchaniu w charakterze podejrzanego z dnia 5 października 2014 r. Podał, że pouczony o prawie do dobrowolnego poddania się karze nadal chce z tego prawa skorzystać, jednak jego zdaniem możliwy wymiar kary zaproponowany przez Prokuratora Rejonowego w Legionowie jest zbyt surowy. W toku przewodu sądowego oskarżony K. K. (1) wyjaśnił, że podczas spożywania przez niego piwa przed pubem (...) w L. został wylegitymowany przez funkcjonariuszy policji a następnie zaproszony do radiowozu. W tym czasie na miejscu miał się pojawić drugi patrol policji. Funkcjonariusze postanowili ponownie przeszukać go celem sprawdzenia czy nie posiada narkotyków ale oskarżony wyjaśnił, że skoro wcześniej był już przeszukiwany nie chciał poddać się ponownie tej czynności. Wyjaśnił, że funkcjonariusze użyli wobec niego siły w celu obezwładnienia go i doprowadzenia na komendę. K. K. (1) wskazał, że w KPP L. w stosunku do niego miała być wielokrotnie stosowana przemoc fizyczna i psychiczna w postaci m.in. wykręcania rąk i nóg a także użycia gazu łzawiącego. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż są nielogiczne, nie znajdują potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym oraz są sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonych: D. B. (2), K. K. (2), G. K. (3), Ł. Z., P. B., J. L. oraz świadków: M. G., i W. O.. Fakt, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów z art. 226§1k.k., 222§1k.k. i 224§2k.k. potwierdza również dokumentacja fotograficzna zniszczonego pomieszczenia (...) w L., nagrania z monitoringu pomieszczenia dla zatrzymanych oraz protokoły użycia alkometru i zatrzymania osoby. W ocenie Sądu przedstawiona przez niego wersja wydarzeń jest nielogiczna, albowiem oskarżony zdawał sobie sprawę, że umundurowani policjanci interweniujący w związku z popełnieniem przez niego wykroczenia w postaci spożywania alkoholu w miejscu publicznym mieli prawo aby go wylegitymować i przeszukać. Agresywne zachowanie oskarżonego wobec funkcjonariuszy policji zmierzające do uniemożliwienia jego zatrzymania i doprowadzenia na komendę oraz wyzywanie ich słowami wulgarnymi zrealizowało znamiona zarzucanych mu czynów z art. 226§1k.k., 222§1k.k. i 224§2k.k. . W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego stanowią jedynie nieudolną próbę umniejszenia swojej roli w zdarzeniu i uniknięcia odpowiedzialności za własne czyny.

Pokrzywdzony D. B. (2) zeznał, że z polecenia dyżurnego KPP L. razem z st. post. K. K. (2) pełnili funkcję patrolową podczas której zauważyli oskarżonego K. K. (1) spożywającego alkohol przed pubem (...). Oskarżony nie reagował na wydawane przez nich polecenia i był agresywny. Ś. zeznał, że znieważył go słowami cyt; „spierdaj dryblasie” a do policjantów krzychał „(...) spierdaj, (...) wam w dupę, cwele (...)”. Kiedy oskarżony został poinformowany o możliwości zastosowania środków przymusu bezpośredniego i doprowadzenia na komendę, zaczął się szarpać i wyrywać. D. B. (2) zeznał, że K. K. (1) uderzał go w klatkę piersiową obydwiema rękami. Wskazał, że wobec agresywnego zachowania oskarżonego wezwał wsparcie i wspólnie z G. K. (3) oraz J. L. zastosowali chwyt obezwładniający i próbowali go doprowadzić do radiowozu, jednak oskarżony szarpał się próbując się uwolnić, pluł na nich i krzychał „(...), cwele, (...)” swoim agresywnym zachowaniem chciał uniemożliwić jego zatrzymanie. Ś. podał, że obezwładnił K. K. (1) i założył mu kajdanki. Zeznania świadka D. B. (2) są w ocenie Sądu spójne i logiczne oraz znajdują pełne odzwierciedlenie w zeznaniach pokrzywdzonej K. K. (2), G. K. (3), oraz J. L., który to ponadto wskazał, że oskarżony blokował wejście do radiowozu zapierając się nogami i nie chciał schylić głowy aby do niego wejść.

Pokrzywdzona K. K. (2) zeznała, że wraz z D. B. (2) uczestniczyła w zatrzymaniu oskarżonego K. K. (1), który wobec policjantów wykrzykiwał słowa wulgarne cyt. „spierdaj, (...) wam w dupę, cwele (...), suko jebana” oraz swoim agresywnym zachowaniem starał się uniemożliwić jego zatrzymanie i wsadzenie do radiowozu. Opluł sierżanta D. B. (3), szarpał ich i odpychał. Podała, że w zatrzymaniu oskarżonego musieli im pomagać funkcjonariusze J. L. i G. K. (4). Po przewiezieniu do KPP L. oskarżony nie chciał poddać się badaniu na zawartość alkoholu, kopał ich, groził im słowami cyt' zobaczysz psie dowiem się gdzie mieszkasz i zajebię cię , pierdolnę ci kulę w łeb, dojadę cię z kolegami z dzielnicy”. Ś. podała że oskarżony był również wulgarny i agresywny wobec profosa komendy P. B. podczas zdawania rzeczy do depozytu. W pomieszczeniu (...) przeklinał, kopał w drzwi nasikał na nie. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka jako spójnym i logicznym oraz znajdującym potwierdzenie w zeznaniach pozostałych interweniujących na miejscu funkcjonariuszy

Pokrzywdzony P. B. zeznał, że w dniu 03.10.2014 roku pełnił funkcję dyżurnego KPP L.. Po przywiezieniu do komendy oskarżony K. K. (1) po zdjęciu mu kajdanek rzucił się na niego, kopną i połamał kosz na śmieci a następnie próbował go uderzyć. Został obezwładniony przy pomocy D. B. (2) oraz umieszczony w pokoju nr (...). Tam również zachowywał się w sposób agresywny uderzając głową o ściany pomieszczenia, kopiąc w metalowe drzwi celi, uszkadzając je oraz rwąc znajdująca się w pokoju pościel zasłaniał nią kamerę monitorującą pomieszczenie. Przez cały czas oskarżony wyzywał jego oraz D. B. (2) przy użyciu słów wulgarnych. W związku z tym oskarżonemu założono kaftan bezpieczeństwa i wezwano pogotowie. Zeznania świadka znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach D. B. (2) oraz przebywającego w pokoju numer (...) świadka M. G.. Potwierdzają je również zeznania interweniujących przed pubem (...) asp. J. L. oraz nadkom. G. K. (3). Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonych D. B. (2) i K. K. (2) albowiem są one rzeczowe, logiczne i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części zeznań świadka M. G. w zakresie zachowania oskarżonego K. K. (1) w pokoju nr (...) L.. Zachowanie oskarżonego w pokoju nr (...) potwierdza również zebrany materiał fotograficzny oraz nagranie z monitoringu kamer Komendy Powiatowej Policji w L..

Pokrzywdzeni J. L. oraz G. K. (3) spójnie zeznali, że podczas pełnienia służby w patrolu prewencyjnym byli świadkiem zdarzeń przez pubem G. w L. byli świadkami zachowania oskarżanego K. K. (1), który nie wykonywał poleceń próbujących go przeszukać K. K. (2) i D. B. (2). Podali, że wraz z G. K. (3) pomagali obezwładnić agresywnego oskarżonego, który odpychał funkcjonariuszy i wyzywał ich słowami wulgarnymi „(...), (...)”. Ś. wskazali, że po odwiezieniu K. K. (1) do KPP L. oni pozostali i asystowali przy zatrzymaniu oskarżonego P. S. (2). J. L. podał, że widział jak P. S. (1) odepchnął funkcjonariusza Ł. Z., który chciał go wylegitymować i uderzył go pięścią w twarz. Zeznał, że następnie Ł. Z. złapał go aby go obezwładnić zaczęli się szarpać i obaj przewrócili się na ziemię. S. zeznali, że po założeniu P. S. kajdanek pomagali Ł. Z. wprowadzić go do radiowozu.

Oskarżony P. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym oraz przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów z art.226§1kk oraz 224§2kk. Przed Sądem wyjaśnił, że dnia 4 października 2014 r. po godzinie 1:00 udał się z kolegą M. K. do pubu (...) gdzie razem spożywali piwo. Wcześniej odwiedzili również inny lokal, w którym spożywali oprócz piwa również wódkę. Około godziny 3:30 postanowili wrócić do domu, jednak wychodząc z lokalu

(...) natknęli się na grupę ludzi obserwujących przebieg interwencji policji. Stojąc w tej grupie został poproszony o dowód osobisty przez nieumundurowanego funkcjonariusza, który przedstawił się jako nadkom. K.. Oskarżony P. S. (1) przyznał, że nie chciał opuścić miejsca zdarzenia, pomimo sugestii i próśb funkcjonariuszy. Według oskarżonego w tym momencie funkcjonariusze stali się wobec niego agresywni, zaczęli używać słów wulgarnych, wyrwali mu telefon z ręki a sierż. szt. Ł. Z. miał powalić go na ziemię, zakuć w kajdanki i zawlec do radiowozu. Oskarżony wyjaśnił, że po przewiezieniu na komendę miał być szarpany i prowokowany do agresywnych zachowań. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż są one sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego, Ł. Z. oraz świadków: G. K. (3), J. L. i W. O., którzy podali, że oskarżony był agresywny, wyzywał policjantów uderzył pięścią w twarz Ł. Z. oraz szarpał się z nimi starając się uniemożliwić jego zatrzymanie. Fakt, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów potwierdzają również protokół jego zatrzymania, protokół badania oskarżonego alkometrem potwierdzający iż w momencie zatrzymania był nietrzeźwy, którym Sąd dał wiarę. Należy podkreślić, że analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala stwierdzić, że w czasie zdarzenia oskarżony był pod znacznym wpływem alkoholu przyznał że miał momenty zamroczenia, a przedstawiona przez niego wersja wydarzeń jest niespójna i nielogiczna. Policjanci nie mieliby podstaw do interwencji, gdyby oskarżony zachowywał się spokojnie i wykonywał ich polecenia. Nielogiczne byłoby, żeby policjanci potrzebowali asysty przy jego zatrzymaniu oraz musieli użyć w stosunku do niego środków przymusu bezpośredniego, gdyby ten nie stawiał żadnego oporu i zachowywał się spokojnie, co potwierdza jego gwałtowne i agresywne zachowanie podczas zdarzenia. W ocenie Sądu wersja przedstawiana przez oskarżonego jest próbą obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za własne czyny.

Pokrzywdzony Ł. Z. zeznał, że w dniu 4 października 2014 r. pełnił służbę z asp. W. O.. O godzinie 3:25 udali się z polecenia oficera dyżurnego KPP L. pod pub (...) w L. w celu udzielenia asysty interweniującym tam policjantom. Na miejscu zastali nadkom. G. K. (3) i asp. J. L., a także stojącego przy nich oskarżonego P. S. (1), który używając słów wulgarnych, pokrzykiwał w jego kierunku i nie chciał odejść. Widząc to Ł. Z. poprosił oskarżonego o podejście do radiowozu w celu wylegitymowania. Oskarżony był agresywny i używał wobec niego słów obraźliwych takich jak „ty szmato jebana, co chcesz, pierdol się”. W momencie, w którym oskarżony P. S. (1) dowiedział się że grozi mu zatrzymanie w związku ze znieważeniem funkcjonariusza na służbie uderzył go pięścią w okolice górnej wargi. Wówczas podjął próbę obezwładnienia oskarżonego ale ten się z nim szarpał i razem upadli na ziemię. W wyniku tego P. S. (1) uderzył głową i ciałem o asfalt. Po obezwładnieniu oskarżony został przewieziony do KPP L., gdzie został on przebadany A., który stwierdził u niego w badaniu 0,81 mg/l i 0.80 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie oskarżony został przewieziony na pogotowie celem przebadania czy może przebywać w (...) po przebadaniu przez lekarza . Po stwierdzeniu braku przeciwwskazań przewieziono go do i osadzono w (...) L.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem znajdują one potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego J. L. , G. K. (3) oraz świadka W. Ś. ci w swoich zeznaniach wskazywali, że widzieli moment w którym P. S. (1) uderzył funkcjonariusza Ł. Z. pięścią w twarz. W ich zeznaniach potwierdzenie znajduje również okoliczność, że obrażenia oskarżonego były wynikiem jego niefortunnego upadku ciałem i twarzą o asfalt, a nie świadomego działania funkcjonariusza. Dodać w tym miejscu należy, iż w związku z obrażeniami oskarżonego oraz doznaniem przez niego obrzęku i zasinienia skóry nosa, rozległego zasinienia oczodołu lewego, uszkodzenia kręgosłupa szyjnego oraz lewego oka, Prokuratura Rejonowa w Wołominie prawomocnie umorzyła postępowanie o przestępstwo z art. 231§1k.k. Również Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny nieprawomocnie na podstawie art. 17 §1 pkt 1 k.p.k. umorzył postępowanie przeciwko Ł. Z. o czyn z art. 231§1k.k. w sprawie sygn. akt. II K 866/16. Sąd jak i Prokurator swoje rozstrzygnięcia oparli na opinii biegłego sądowego lekarza chirurga M. R. (1) z dnia 29 lipca 2016 roku, w której stwierdził on, iż „ bardziej prawdopodobna jest wersja przedstawiona przez funkcjonariuszy policji odnośnie mechanizmu powstania doznanych przez P. S. (1) obrażeń ciała niż wersja prezentowana przez oskarżonego P. S. (1)”. Przedmiotowa opinia biegłego lekarza M. R. potwierdza zatem treść zeznań złożonych przez pokrzywdzonego funkcjonariusza policji Ł. Z. oraz świadków W. O., G. K. (3) i J. L.. Sąd dał wiarę zeznaniom powyższych świadków albowiem są one rzeczowe, logiczne i znajdują potwierdzenie w protokole zatrzymania, osoby, protokołach użycia A., oraz przedstawionej opinii biegłego.

Ś. M. K. zeznał, że nocy z 3/4 października 2014 roku wraz z P. S. (1) spożywali alkohol w postaci wódki i piwa. Przyznał, że przebywali w pubie G. w L. a po wyjściu z niego widzieli interwencję policji i grupę osób zgromadzonych wokół miejsca zdarzenia krzyczących, aby puścili legitymowanego mężczyznę. M. K. podał, że słysząc prośby policjantów aby

się rozejść, opuścił oskarżonego P. S. (1) i wrócił do domu z napotkanym kolegą. Zeznał, że nie widział momentu legitymowania ani zatrzymywania oskarżonego, a o fakcie jego zatrzymania i obrażeniach jakich doznał dowiedział się następnego dnia od brata oskarżonego. Nie był zatem bezpośrednim świadkiem zdarzenia jego przebieg zna z relacji P. S. (1). W ocenie Sądu jego zeznania w zakresie ustalenia przebiegu zdarzeń z udziałem oskarżonego P. S. (1) są nieprzydatne, gdyż jak sam świadek przyznał w trakcie całego zajścia był nietrzeźwy, a miejsce zdarzenia opuścił przed interwencją funkcjonariuszy w stosunku do oskarżonego P. S. (1). Sąd dał wiarę jego zeznaniom choć nie był on bezpośrednim świadkiem legitymowania i zatrzymania oskarżonego a jego przebieg zna jedynie z relacji oskarżonego.

Ś. M. B., W. P., D. Ż. oraz P. K.. zeznali, że kiedy wyszli z lokalu G. K. K. (1), który był nietrzeźwy z piwem podszedł do policjantów. Wskazali, że w trakcie legitymowania doszło do szarpaniny z policjantami, jednak z uwagi na upływ czasu i fakt, że stali w pewnej odległości od miejsca zdarzenia nie byli w stanie przytoczyć szczegółów zdarzenia ani treści poszczególnych wypowiedzi. Jak sami przyznali w trakcie zdarzenia byli nietrzeźwi a następie wszyscy poza P. K. poszli do domu zatem nie widzieli przebiegu interwencji z udziałem P. S. (1). Sąd dał wiarę zeznaniom świadków jako logicznym i zasadniczo się pokrywającym z relacjami pozostałych świadków przesłuchanych w sprawie.

W sprawie przesłuchano również świadka D. S., ojca oskarżonego P. S. (1). Nie był on bezpośrednim świadkiem zdarzenia a jego przebieg zna jedynie z opowieści swojego syna – oskarżonego P. S. (1). Z tego powodu, zeznania świadka były w swojej istocie powtórzeniem wyjaśnień oskarżonego. Sąd zasadniczo dał wiarę zeznaniom świadka albowiem przedstawił on przebieg zdarzeń zgodnie z relacją P. S. (1).

Ś. A. Ś. zeznała, że nie była bezpośrednim świadkiem zdarzeń z nocy 3/4 października 2014 roku. Podała, że widziała jedynie oskarżonego P. S. (1) osadzonego w pomieszczeniu KPP L.. Podała, że zachowywał się on dziwnie jak osoba nietrzeźwa lub po użyciu środków odurzających tj przez moment był nadpobudliwy, wulgarny aby w kolejnej chwili zasypiać. Kontakt z oskarżonym był utrudniony. Miał pretensje do policjantów. Sąd daje wiarę złożonym przez A. Ś. w zakresie jej relacji odnośnie zachowania oskarżonego w pomieszczeniu Komendy Powiatowej Policji w L. jako spójnym i logicznym.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności. Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

K. K. (1) został oskarżony o popełnienie przestępstw z art. 224§2kk, oraz z art. 226§1kk, oraz dwa czyny z art. 222 §1kk.

P. L. S. został oskarżony o czyny z art. 224§2kk oraz z art. 226§1kk,

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwala stwierdzić, że oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali znamiona zarzucanych im przestępstw. Oskarżony K. K. (1) w dniu 4 października 2014 roku w miejscowości L. przemocą w postaci szarpania i odpychania oraz groźbą pozbawienia życia i zdrowia uniemożliwił oraz zmuszał funkcjonariuszy policji sierż. D. B. (2), st. post. K. K. (2), nadkom. G. K. (3), asp. J. L. oraz asp. sztab. P. B. do zaniechania prawnej czynności służbowej polegającej na jego zatrzymaniu czym zrealizował znamiona przestępstwa z art 224§2k.k. Oskarżony K. K. (1) w dniu 4 października 2014 roku w miejscowości L. znieważał słowami wulgarnymi funkcjonariuszy policji sierż. D. B. (2), st. post. K. K. (2), nadkom. G. K. (3), asp. J. L. oraz asp. sztab. P. B. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych. K. K. (1) naruszał również nietykalność cielesną funkcjonariuszy policji sierż. D. B. (2), st. post. K. K. (2) w ten sposób, że kopał ich po nogach podczas pełnienia przez nich obowiązków służbowych czym zrealizował znamiona przestępstwa z art. 222§1k.k. Zgodnie z dyspozycją art. 1a ust. 2 pkt 2 Ustawy o Policji zadaniem pokrzywdzonych było zapewnienie porządku i bezpieczeństwa publicznego. Pokrzywdzeni podjęli wobec K. K. (1) interwencję w związku ze spożywaniem przez niego alkoholu w miejscu publicznym a następnie by uspokoić agresywnego oskarżonego. Oskarżony podczas zatrzymania znieważał ich słowami wulgarnymi cyt. „(...) cwele, (...) ” podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków

służbowych, co wyczerpało znamiona przestępstwa określonego w art. 226 § 1 k.k. Pokrzywdzeni wobec brutalnego zachowania oskarżonego, musieli uciec się do środków przymusu bezpośredniego. Podczas interwencji oskarżony K. K. (1) naruszył nietykalność cielesną policjantów sierż. D. B. (2), st. post. K. K. (2) szarpiąc ich i kopiąc w celu uniemożliwienia zatrzymania. Pokrzywdzeni w momencie zdarzenia pełnili czynności służbowe i mieli na sobie mundury Policji, nie może zatem budzić wątpliwości, że oskarżony dopuścił się czynów określonych w art. 222§1kk. oraz art. 224§2kk. i art. 226 § 1 k.k. Celem działania oskarżonego było zmuszenie pokrzywdzonych do odstąpienia od jego zatrzymania, stosował przy tym przemoc fizyczną, by osiągnąć swój cel.

Oskarżony P. S. (1) w dniu 4 października 2014 roku w miejscowości L. przemocą zmuszał funkcjonariusza policji sierż. Ł. Z. do zaniechania prawnej czynności służbowej polegającej na jego zatrzymaniu. Oskarżony szarpał go i stawiał czynny opór oraz przemocą polegającą na uderzeniu pokrzywdzonego pięścią w twarz starał się zmusić pokrzywdzonego do zaniechania prawnej czynności służbowej polegającej na jego zatrzymaniu, czym w ocenie Sąd wyczerpał znamiona występkę z art. 224§2kk. Oskarżony P. S. (1) swoim zachowaniem zrealizował znamiona przestępstwa z art. 226§1kk. albowiem w dniu 4 października 2014 roku w miejscowości L. znieważył funkcjonariusza policji sierż. sierż. Ł. Z. w związku i podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych wykrzykując pod jego adresem publicznie słowa wulgarne i poniżające go. Zgodnie z dyspozycją art. 1a ust. 2 pkt 2 Ustawy o Policji zadaniem pokrzywdzonego było zapewnienie porządku i bezpieczeństwa publicznego. Pokrzywdzony interweniował by uspokoić agresywnego oskarżonego. Sąd zmienił opisy czynów z pkt 1 i 2 a/o wpisując prawidłowe nazwisko pokrzywdzonego D. B. (2).

Przy wymiarze kary wobec oskarżonych K. K. (1) oraz P. S. (1) Sąd jako okoliczność obciążającą uznał duży stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonych czynów przejawiający się w charakterze naruszonego przez nich dobra oraz okolicznościach działania tj. ich agresywne zachowanie polegające na szarpaniu, biciu i kopaniu zatrzymujących ich policjantów w celu uniemożliwienia ich zatrzymania. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał wcześniejszą karalność oskarżonego K. K. (1) i jego niepoprawność. Biorąc pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonych K. K. (1) oraz P. S. (1) polegających za znieważeniu funkcjonariuszy publicznych podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, czym rażąco i umyślnie naruszyli porządek prawny, oraz fakt iż działali z motywacji zasługującej na potępienie, gdyż poniżyli policjantów, którzy w zakresie swych obowiązków służbowych mieli przywrócić porządek publiczny. Sąd uznał, iż wymierzone wobec nich kary powinny przekonać oskarżonych i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości. Oskarżeni umyślnie naruszyli zasady porządku prawnego, nie liczyli się z uprawnieniami pokrzywdzonych do poszanowania ich godności oraz nietykalności osobistej, wystąpili przeciwko autorytetowi Policji jako instytucji zajmującej się ochroną porządku prawnego.

Oskarżony K. K. (1) dotychczas był trzykrotnie karany za czyn z art. 278§1k.k, jego udział w zdarzeniach był istotny, można stwierdzić, że to od niego zaczęło się całe zajście przed pubem (...). Sąd uznał zatem, że adekwatnymi wobec niego karami i spełniającymi cele prewencji indywidualnej i generalnej powinny być odpowiednio kary 6 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie za czyn z art. 224§2kk w zw. z art. 37a k.k., 3 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie za czyn z art. 226§1kk, po 6 ograniczenia wolności zobowiązując do wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie za każdy z czynów z art. 222§1kk. Przy wymiarze kary łącznej Sąd uwzględnił zasadę absorpcji kar, ze względu na zbliżony czas działania i motywację oskarżonego i wymierzył mu na podstawie art. 85§1 i 2 k.k. oraz 86§1 i 3 k.k. karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie.

Oskarżony P. S. (1) nie był dotychczas karany, jednak wyżej określony stopień społecznej szkodliwości czynów, spowodował, że Sąd uznał adekwatnymi wobec niego karami, spełniającymi cele prewencji indywidualnej i generalnej, będą odpowiednio kary 3 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie za przestępstwo z art.226§1k.k., oraz 6 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze

20 godzin miesięcznie za czyn z art. 224§2kk w zw. z art. 37a k.k. Wymiar kary łącznej powinien w znacznym stopniu uwzględniać zasadę absorpcji, gdyż wszystkie czyny zostały popełnione tego samego dnia i zasadniczo z tej samej motywacji. Na podstawie art. 85§1 i 2 k.k. oraz 86§1 i 3 k.k. Sąd wymierzył P. S. (1) karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Kara ta w ocenie Sądu jest karą adekwatną i sprawiedliwą, powinna powstrzymać oskarżonego od popełniania podobnych czynów, a ogółowi społeczeństwa wskazać, że popełnianie przestępstw jest odpowiednio karane.

Na podstawie art. 624§1kpk Sąd biorąc pod uwagę aktualną sytuację majątkową oskarżonych zwolnił ich z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w sprawie. Na podstawie art. 618§1 p.11 kpk w zw. z art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze i §14 ust.2 pkt.3 i §16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) wynagrodzenie w kwocie 1680 złotych powiększonych o należną stawkę podatku VAT za pełnienia obowiązków obrońcy z urzędu oskarżonego K. K. (1).